

Also the poor can atone...

RASHI

Vayikra 1.14-2.6

(16) והקריבו - אפילו פרידה אחת יביא: הכהן ומלך - אין מליקה בכלי אלא בעצמו של כהן. קוצץ בציפורנו ממול העורף וחותר מפרקתו עד שמגיע לסימנין וקוצצן: ומלך, והקטיר, ונמצה - אפשר לומר כן?! מאחר שהוא מקטיר הוא מוצה, אלא מה הקטרה הראש בעצמו והגוף בעצמו, אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורס הוא ומלך והקטיר, וקודם הקטרה, ונמצה דמו כבר: (טז) מראתו - מקום הראי וזה הזפק: בנצתה - עם בני מעיה. ונוצה לשון דבר המאוס, כמו כי נצו גם נעו (איכה ד טו). אצל המזבח קדמה - במזרחו של כבש: אל מקום הדשן - מקום שנותנין שם תרומת הדשן בכל בוקר ודישון מזבח הפנימי והמנורה. וכולם נבלעים שם במקומן: **(17)** ושסע - אין שיסוע אלא ביד, וכן הוא אומר בשמשון (שופטים יד ו) וישסעהו כשסע הגדי: בכנפיו - עם כנפיו, אינו צריך למרוט כנפי נוצתו: בכנפיו - נוצה ממש. והלא אין לך הדיוט שמריח ריח רע של כנפיים נשרפים ואין נפשו קצה עליו. ולמה אמר הכתוב והקטיר? כדי שיהא המזבח שבע ומהודר בקרבנו של עני: לא יבדיל - אינו מפרקו לגמרי לשתי חתיכות, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף ריח ניחוח. ונאמר בבהמה ריח ניחוח. לומר לך אחד המרבה ואחד הממעט, ובלבד שיכוון את לבו לשמים. **(1)** ונפש כי תקריב - לא נאמר נפש בכל קורבנות נדבה אלא במנחה, מי דרכו להתנדב מנחה? עני. אמר הקב"ה מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו: סלת יהיה קרבנו - האומר הרי עלי מנחה סתם, מביא מנחת סולת, שהיא הראשונה שבמנחות ונקמצת כשהיא סולת, כמו שמפורש בעניין. לפי שנאמרו כאן חמישה מיני מנחות, וכולן באות אפויות קודם קמיצה חוץ מזו, לכך קרויה מנחת סולת: סלת - אין סלת אלא מן החטין, שנאמר (שמות כט ב) סולת חטים, ואין מנחה פחותה מעשרון, שנאמר (ויק' יד כא) ועשרון סולת למנחה, עשרון לכל מנחה: ויזקק עליה שמן - על כולה: ונתן עליה לבנה - על מקצתה, מניח קומץ לבונה עליה לצד אחד. ומה ראית לומר כן? שאין ריבוי אחר ריבוי בתורה אלא למעט. **(2)** על כל לבונתה - לבד כל הלבונה יהא הקומץ מלא: לבונתה והקטיר - אף הלבונה בהקטרה: מלא קמצו מסלתה ומשמנה - הא אם קמץ ועלה בידו גרגיר מלח או קורט לבונה פסולה: אזכרתה - הקומץ העולה לגבוה הוא זיכרון המנחה, שבו נזכר בעליה לטובה ולנחת רוח:

14 וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קִרְבָּנוֹ לַד' וְהִקְרִיב מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיְוֹנָה אֶת־קִרְבָּנוֹ: 15 וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: 16 וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן: 17 וְשִׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֲלִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אֱשֶׁה רִיחַ גִּיזִיזִים לַיהוָה: 2.1 וְנִפְשׁ כִּי־תִקְרִיב קִרְבָּן מִנְזֹחַ לַד' סֹלֶת יִהְיֶה קִרְבָּנוֹ וְיִזַּק עֲלֶיהָ שֵׁמֶן וְנָתַן עֲלֶיהָ לְבֹנָה: 2 וְהִבִּיֵּאתָ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצָן מִשֵּׁם מִלֵּא קִמְצָו מִסֹּלֶתָהּ וּמִשֵּׁמֶנָהּ עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזָפָרְתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אֱשֶׁה רִיחַ גִּיזִיזִים לַד': 3 וְהַזֹּתֶרֶת מִן־הַמִּנְזֹחַ לְאֶהֲרֹן וּלְבָנָיו קִדְשֵׁי קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי ד': 4 וְכִי תִקְרַב קִרְבָּן מִנְזֹחַ מֵאֲפֶה תֹנֹר סֹלֶת זֹחֹת מִצַּת בְּלוּלָת בִּשְׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצֹּת מִשְׁעוּזִים בִּשְׁמֶן: 5 וְאִם־מִנְזֹחַ עַל־הַמִּנְזֹחַת קִרְבָּן סֹלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה: 6 פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וְיִזַּקְתָּ עֲלֶיהָ שֵׁמֶן מִנְזֹחַ הוּא:

14. And if the burnt sacrifice for his offering to the Lord is of birds, then he shall bring his offering of turtledoves, or of young pigeons. 15. And the priest shall bring it to the altar, and wring off its head, and burn it on the altar; and its blood shall be wrung out at the side of the altar; 16. And he shall remove its crop with its feathers, and cast it beside the altar on the east part, by the place of the ashes; 17. And he shall tear it with its wings, but shall not divide it asunder; and the priest shall burn it upon the altar, upon the wood that is upon the fire; it is a burnt sacrifice, an offering made by fire, of a sweet savor to the Lord. 2.1. And when any will offer a meal offering to the Lord, his offering shall be of fine flour; and he shall pour oil upon it, and put frankincense on it; 2. And he shall bring it to the sons of Aaron the priests; and he shall take from it his handful of its flour, and of its oil, with all its frankincense; and the priest shall burn the memorial part of it upon the altar, to be an offering made by fire, of a sweet savor to the Lord; 3. And the remnant of the meal offering shall be Aaron's and his sons' it is a thing most holy of the offerings of the Lord made by fire. 4. And if you bring a sacrifice of a meal offering baked in the oven, it shall be unleavened cakes of fine flour mixed with oil, or unleavened wafers anointed with oil. 5. And if your sacrifice is a meal offering baked in a pan, it shall be of fine flour unleavened, mixed with oil. 6. You shall part it in pieces, and pour oil on it; it is a meal offering.